

οβεις δὲ πρὸς τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆος καὶ εἰς Α
 ἐκ τῶν βαρβαρῶν θεῶν ἦλθον. Οὗτος τί δράς.] τού-
 το λέγει πρὸς βαρβαρῶν τῶν συμπαρόντι αὐτῷ εἰς πῶν παρ-
 οβειῶν ὁ Ποσειδῶν, ὡς ἐκ ὀπιτηδείως σελλομῶν πῶν
 ἐστὶν ἄλλ'. ἀλλ' ἐπ' αἰεσερὰ περιβαλλομῶν, ὡσπερ οἱ
 Θράκες. Λαμποδίας εἰ πῶν φύσιν.] ὅτι πῶν κνήμην
 εἶχε ἄσπρον ὁ Λαμποδίας. καὶ μέχρι τῶν κάτω περι-
 βάλλετο. καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβλωται.
 Λαμποδίας δὲ καὶ Δαμαστίας, ὡς κακόννημοι διαβάλλ-
 λονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὐσολίς ἐν Δήμοις.
 Ἐστὶ δὲ τὰ δένδρα Λαμποδίας καὶ Δαμαστίας αὐτῶσι
 τῆς κνήμασιν ἀκολουθοῦσι μοι. τοῦτον δὲ τὸν Λα-
 ποδῖαν καὶ στρατηγῆναι φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ. μέ-
 μνηται δὲ αὐτῶν Φρυγίχος ἐν Κωμασάϊς, ὡς πολεμικῶν
 γεγονότας. Φιλύριος δὲ ἐν τῆς Πλωτηείας ὡς φιλο-
 δίου. ἔχει δὲ καὶ περὶ τῆς κνήμας τινὰς αἰτίας ὡς φησι

Στράτων ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ
 ἰμάτιον, ὡς Θεόπαμπος ἐν Παράσι. Δημήτριος δὲ καὶ
 πάντες τὸν Ἰξίωνα λέγουσιν ἐν τῆς Ἀττικῆς λέξεσιν, ὡς
 γλώσσαν ἐξῆν εἰδῆς, ὅτι Λαμποδίας ἔστιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ
 τὰ ἀφροδίσια, ὡς τε καὶ κτῶν ἀποδέν. Ὡ δημοκρατία.]
 ἐμίξεν ὡς δὴ Ἀθλιῶν, ἐπεὶ ἰσχυρῆς οὐσίας, συμβαλεῖν
 δημῶδες ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις δόσος ἔλλεσθαι. ὡσπερ
 καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μὴδ' ἐν χρησίμον σὺν Ποσειδῶνι
 καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεςάλη. φησὶν οὖν ποὶ προάγει ἡμῶς ὡ
 δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἔχειροτόνησαν οἱ θεοί. Ἡρή-
 μεθα.] ἔχειροτόνηθημι. Διπλοσάως.] τοῦτον οὐ
 φροντίζω διαλλαγῶν. Ἐσκινῶ.] ὀπίσθαι. Σίλ-
 φιον.] εἶδος βοτάνης ἢ δ' οὐσμου. καὶ μάλισα τὸ Κυρη-
 ναϊκόν. τὸ δὲ ὄλον πορσκνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ
 Πεισθέταμος, δ' οὐκ ἐπὶ μάγειρον οἰκείον διαλέγεσθαι
 ὅτι πρὸς εὐτρεπίῳ δ' εἶπνον.

Επανιστάμενοι τοῖς δημοκροῖσιν ὀρνείοις,
 Ἐδοξαν ἀδικεῖν. Ἡρ. εἶτα δὴ ἄσλφιον.
 Ἐπικνᾶς πρὸς τρεθρὸν αὐτοῖσιν. Πη. ὦ χαῖρ' Ἡεά-
 κλες.
 Τί ἔστι. Ἡρ. πορσεβύοντες ἐνθάδ' ἡκομῶ
 Παρὰ τῶν θεῶν, πρὸς πολέμου καταλλαγῆς.
 Πη. Ἐλεον οὐκ ἔνεσιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
 Ἡρ. Καμῆν τὰ γ' ὀρνίδια λιπαρὰ γ' εἶν' ὡρῆπ'.
 Πο. Ἡμῶς τε γὰρ πολεμῶντες, εἰ κερδ' ἀνομῶ.
 Ἰμῶς τ' αὖ, ἡμῶν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
 Ομβεῖν ὕδωρ ἀν' εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν.
 Ἀλκυονίδας τ' ἀν' ἡγεθ' ἡμέρας ἀεὶ.
 Τέτων περὶ πᾶσιν αὐτοῖσιν ἡκομῶ.
 Πη. Ἀλλ' εἴτε πρὸς τρεθρὸν πῶσθ' ἡμεῖς ἡρξάμεθα
 Πόλεμον πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
 Ἐάν τι δίκαμον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν
 Σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ γ' εἶμαι ἔστιν ταῦτα.
 Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν εἶσιν ὄρνισι πάλιν
 Τὸν Δι' ἰποδομῆαι, καὶ δ' ἀλλαξίωμεθα.
 Ἐπὶ τοῖσδε, αὖς πρὸς βεις ἐπ' ἀρίστον καλῶ.
 Ἡρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
 Πο. Τί ὁ κακόδημον ἡλίθιο καὶ γὰς εἰς εἶ,
 Ἀποσερεῖς τὸν πᾶντα τῆς τυραννίδος;
 Πη. Ἀλλ' ἄρα, εἰ γὰρ μεῖζον ὑμῶς οἱ θεοὶ
 Ἰχρύσετ' ἢ ὄρνιθες ἀρξώσι κάτω.
 Νῦν μὲν γ' ὑπὸ τῆς νεφέλεσιν κερυμῆμοι
 Κύφαντες ἐπορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
 Ἐάν γ' αὖ ὄρνιθες ἔχητε συμμάχους
 Ὅταν ὀμύη τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 Ὅ κόραξ παρελθὼν εἰπορκοῦται ὡς ἄρα
 Πρωπατόμεθ' ὀκρόφ' τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν.

C *Insurgentes civilibus anibus,
 Apparuerunt iniusta facere. HER. postea certe
 silphium
 Inyctis prius ipsi. PI. ô gande Hercules,
 Quid est? HER. legationem facientes huc ve-
 nimus à deis de bellâ pace.
 PI. Oleum non est in lucerna.
 HER. Et quidem aviculas pingues esse decet.
 NER. Nosq; enim bellantes non lucratur,
 Vosq; nobis deus existentes amici
 D Hyemalem aquam habebitis in caenis,
 Tranquillosq; ducetis dies semper.
 His de omnibus potentes venimus.
 PI. Sed neque prius unquam nos incepimus
 Bellum ad vos, nuncq; volumus (si videtur
 Si quid iustum aliud nunc vultis facere)
 Inducias facere. hac autem iusta sunt hac,
 Sceptrum nobis anibus iterum
 Iouem reddere, & inducias facimus,
 E In his legatos ad caenam voco.
 HER. Mihi quidem sufficient hac, & confirmo.
 Quid ô infelix stolidus, & gulosus es,
 Prius patrem tyrannide?
 PI. Verum non enim maius vos dei
 Poteritis, si aues dominabuntur inferius,
 Nunc quidem à nebulis cooperti,
 Inclinati peierant vos homines.
 F Si autem aues habebitis auxiliares,
 Quando iurabit aliquis coruum & Iouem.
 Coruus adueniens peierante clam,
 Adulans eiiciet oculum verberans.*

Σχόλια. Επανίσταμενοι.] επανέστησαν ποιοῦσάμε-
 νοι ὡς ἀρχαῖον ὀρνίθων ἐπιθετικῶν τυραννίδι καὶ εἰς βο-
 ραὴν πρὸς ἐδομῶν, αὐτοῖσι δὲ ἡρωῖον τοῖς κρέασιν. Ε-
 λαμον καὶ ἔνεσιν.] ἀντὶ τῶν ἐλεῶμεν, εἰ περὶ Σόμεθα. Δι-
 πλοσάως γ' εἶν' ὡρῆπ'.] δοκεῖ εἶσομε. τὸ γ' ὁ Ἡρακλῆος λέγει
 ἔξωθεν τῶν λόγων οἰκειῶς τῇ γαστριμαργίᾳ. Ἡμεῖς τε γὰρ
 εἰσῆκται ὁ Ποσειδῶν, ὡς ἐκ ἀγαθῶν ἔστι τὸ πολεμῆν δόπο-
 φάνων. Ἐν τοῖς τέλμασιν.] ἀντὶ τῶ ἐν τοῖς φρέασι κυεῖ-
 ως γ' ὁ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Σ. τέλμα, ἄσπρη ὄνη, καὶ τελευ-
 τᾶα τῶ ὕδατος. Ι(αῖος ἦ ἔπε τὸ γεωργήσιμα χωρία.
 Σχόλια. Ἀλκυονίδας.] ἀντὶ τῶ εὐδίου ὄλον τῶ χημῶ-

να. καὶ ὡς νῦν ἐπὶ τῶ χημῶνος ὡς φασὶ τινες εἶσιν αἱ
 ἀλκυονίδες. Αὐτοῦρατορες.] τέτων τῶν δ' οὐμάτων κρα-
 τουῦτες. Νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ. μιμῆται τὸς Ἀθη-
 ναίους οἱ ἀπὸς τὸς βασιλεῖς λέγουσι. Τὸ γ' ἐξῆς ἔστω. νῦν
 ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ ἀποδέν ἀς ποιεῖσθαι. Ἐάν τι δίκαμον.] εἰ
 ὄλων καὶ νῦν ὀπιτηνῶσθε τὸ δίκαμον. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη
 ταῦτα.] ἐπαρκεῖ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβῆν ὑμᾶς.
 τῶ τὸ γ' ὁ Ἡρακλῆος λέγει πεπεισμένους δὲ τὸ ἀείστον.
 Τί ὁ κακόδημον.] ἐπιπλήθει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν ὡς δὲ τῶ
 γαστριμαργίαν, πορσιδὸν ἔσθαι τὸν Δία. Κάτω.] κάτω τοῦ
 ἔρανος ὄντας, καὶ λέγει πῶς. Τὸν κόρακα ἐ τὸν Δία.] τὸς ἔρ-
 νιθας ἐ τὸς θεούς. ἀφ' ἐνός ἦ τὸς πάντας δηλοῖ.